

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418010170
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4418010170.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému G. R., pre zločin úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona k § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného G. R., proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23. 5. 2018, sp. zn. 2T/33/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. apríla 2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa výrok o treste napadnutého rozsudku súdu I. stupňa.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému G. R., narodenému XX.XX.XXXX v H.,
bytom U., prechodne bytom U., G.. X,
t.č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra

u k l a d á:

podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona zistiť poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, nezistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona sa mu výkon trestu podmienene odkladá a ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa mu ustanovuje skúšobná doba na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno k/ Trestného zákona sa mu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného G. R. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania zločinu úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že: dňa 02.05.2017, v U. Q., na Z. Ľ. H. č. 1, po tom ako si zabezpečil potvrdenie nepravdivých údajov o svojom zamestnávateľovi, a mesačnom príjme, predložil sfalšované správy, a to zo Sociálnej poisťovne, akciová spoločnosť, Bratislava, pobočka Nitra, od zamestnávateľa o výške pracovného príjmu zamestnanca ako i výplatné lístky za mesiace január, február a marec 2017, podpísal návrh zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 163278848 so spoločnosťou Silverside, akciová spoločnosť,

IČO: 50 052 560, so sídlom Bratislava, Plynárska 7/B s uvedením výšky požadovaného úveru vo výške 3.500,00 Eur hoci vedel, že zmluvne dohodnuté podmienky nevie dodržať, pretože už pri uzatváraní uvedeného návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol nepravdivé údaje týkajúce sa jeho zamestnávateľa, a príjmu, a vedomý si týchto skutočností sa takto pokúsil uviesť do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie spotrebiteľského úveru spoločnosť Silverside, a.s. IČO: 50 052 560, so sídlom Bratislava Plynárska 7/B a v prípade poskytnutia spotrebného úveru jej spôsobiť škodu vo výške najmenej vo výške 3.500,00 eur.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že žiada znížiť výmeru trestu s použitím zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 Tr. zák. s poukazom na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 44 uverejnené v Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 5/2017. Uložený trest považuje za neprimerane prísny, ktorý nezohľadňuje všetky okolnosti prípadu a namietol tiež, že mu nebola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., hoci urobil vyhlásenie o vine. Aplikáciu § 39 Tr. zák. zdôvodnil jeho vyhlásením o vine, ďalej skutočnosťou, že skutok bol len vo fáze pokusu, výškou spôsobenej škody, ku ktorej skutok smeroval, a ktorá bola iba mierne vyššia ako zákonné minimum 2660,- eur a čistým registrom priestupkov.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý výrok o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. mu uložil podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. primeraný trest odňatia slobody.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor, konštatujúc, že napadnuté rozhodnutie je zákonné a dôvodné aj čo do výroku o treste a dôvody odvolania obžalovaného nepovažuje za podstatné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní pred krajským súdom zotrval na písomných dôvodoch odvolania a zdôraznil, že existujú dôvody na použitie zmierňujúceho ustanovenia § 39 Tr. zák., ktorými sú vyhlásenie o vine, skutočnosť, že ide o trestný čin v štádiu pokusu, že nebol doposiaľ vo výkone trestu, predchádzajúce odsúdenia má 20 rokov staré a nejednalo sa o násilnú trestnú činnosť a ani prejednávaná vec nebola spáchaná sofistikovaným spôsobom. Zdôraznil výchovný účel trestu a navrhol uložiť obžalovanému s použitím § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák. trest odňatia slobody na spodnej hranici zmierneného režimu v trvaní 6 mesiacov. V konečnom návrhu žiadal vzhľadom na vyriešenie predbežnej otázky krajským súdom uložiť obžalovanému prísny podmienený trest odňatia slobody.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch svojho odvolania podaného prostredníctvom svojho obhajcu a uviedol, že skutok spáchal z dôvodu, že stratil bývanie a prácu a nemal peniaze. Spáchanie skutku oľutoval.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí o odvolaní uviedla, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné, pretože trest mu uložený pri nepoužití § 39 Tr. zák. považuje za správny s poukazom na to, že sa jedná o špeciálneho recidivistu, opakovane odsúdeného za podvody a skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a to iba 1 mesiac po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Olomouc. Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., ktorej sa obžalovaný domáhal, mala za to, že táto nemá vplyv na zníženie dolnej hranice trestnej sadzby a preto považovala odvolanie za nedôvodné. V konečnom návrhu žiadala odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, aj keď z iných ako napádaných dôvodov a preto bolo potrebné napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušiť z dôvodu, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho je uložený trest neprimeraný.

Odvolací súd sa výrokom o vine nezaoberal, keďže proti tomuto výroku obžalovaný ani prokurátor odvolanie nepodalí. Obžalovaný podal odvolanie iba voči výroku o treste, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, z tohto dôvodu krajský súd preskúmal iba tento výrok.

Obžalovaný v odvolaní uvádzal, že žiada s poukazom na jeho priznanie sa ku skutku, jeho oľutovanie, urobenie vyhlásenia o vine a s ohľadom na skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenia slovenských súdov sú staršieho dáta, o uloženie trestu odňatia slobody s použitím zmierňujúceho ustanovenia § 39 Tr. zák.

Ako bolo zistené, obžalovaný bol v minulosti trikrát súdne trestaný slovenskými súdmi, na ktoré odsúdenia sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Následne bol odsúdený rozhodnutím Okresného súdu Olomouc sp. zn. 9T/6/2017, právoplatným dňa 3. 4. 2017, pre trestný čin podvodu podľa § 209 ods. 1 Tr. zákonníku Českej republiky č.40/2009 Sb., za čo mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 6 mesiacov.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že pri ukladaní trestu podľa § 34 ods. 1 a ods. 4 Tr. zák. zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. Následne uložil obžalovanému s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody odôvodnil tým, že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia Okresným súdom Olomouc, na ktoré rozhodnutie s poukazom na ustanovenie § 7b ods. 2 Tr. zák. prihladol.

Zhodne ako súd I. stupňa, i nadriadený súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa k spáchanému skutku priznal a tento úprimne oľutoval. Súčasne však na rozdiel od súdu I. stupňa, keďže obžalovaný aktívne napomáhal súdu vyhlásením o vine v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ktoré súd I. stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal, odvolací súd k tejto skutočnosti konštatuje, že páchatel nemusí bezpodmienečne napomáhať od začiatku všetkým orgánom činným v trestnom konaní, ktoré sú príslušné na vykonávanie jednotlivých štádií trestného konania, keďže počnúc dňom 1. 1. 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti trestného konania, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, preto má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. S poukazom na to priznal krajský súd obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ a § 36 písm. n/ Tr. zák. môžu byť priznané a zohľadnené kumulatívne.

Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. zák., je pravdou, že v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku (dňa 23. 5. 2018) správne konštatoval súd I. stupňa, že obžalovanému je nutné pričítať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. s poukazom na odsúdenie Okresným súdom Olomouc. Vzhľadom ku skutočnosti, že od vyhlásenia napadnutého rozsudku uplynula dlhšia doba, krajský súd sa na verejnom zasadnutí o odvolaní musel najskôr vysporiadať s predbežnou otázkou postupom podľa § 7 ods. 1 Tr. por., či sa obžalovaný v trestnej veci vedenej Okresným súdom Olomouc pod sp. zn. 9T/6/2017, právoplatnej dňa 3. 4. 2017, v ktorej mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 1 rok a 6 mesiacov, ktorá mu uplynula dňa 3. 10. 2018, neosvedčil.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na znenie § 83 ods. 3 Tr. zákonníku Českej republiky č. 40/2009 Sb., podľa ktorého ak neurobí súd do jedného roku od uplynutia skúšobnej doby rozhodnutie či sa osvedčil alebo nie, bez toho, že by mal na tom podmienečne odsúdený vinu, má sa za to, že sa osvedčil. Podľa ods. 4 tohto paragrafu, ak bolo rozhodnuté, že sa podmienečne odsúdený osvedčil, alebo sa má za to, že sa osvedčil, hľadí sa na neho, akoby nebol odsúdený. S ohľadom na uvedené ustanovenie

nadriadený súd obžalovanému nepriznal priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., že už bol v minulosti odsúdený, keďže na jeho odsúdenie pre páchanie rovnakej trestnej činnosti slovenskými súdmi a ani Okresným súdom Olomouc sp. zn. 9T/6/2017 nie je možné prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť. Z posledného odsúdenia Okresným súdom Olomouc sa obžalovaný osvedčil zo zákona dňa 3. 10. 2019.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal odvolací súd zo základných zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia odvolací súd pri zistení dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a nezistení priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., vychádzajúc zo základnej trestnej sadzby vo výmere 3 až 10 rokov a jej následnej úprave o zníženie hornej hranice o jednu tretinu, t.j. z rozpätia 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov, uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Takto uložený trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby považoval vzhľadom na osobné pomery obžalovaného, na ktorého sa hľadí, s poukazom na vyššie uvedené, vo všetkých prípadoch akoby nebol odsúdený, ako i na okolnosti spáchania skutku a skutočnosť, že nedošlo k jeho dokonaniu a na kritický postoj obžalovaného k páchanej trestnej činnosti, za dostatočný tak z hľadiska individuálnej ako i všeobecnej prevencie.

Krajský súd považoval s ohľadom na skutočnosť, že všetky predchádzajúce odsúdenia obžalovaného sú zahladené, trest uložený obžalovanému súdom I. stupňa vo výmere 3 roky nepodmienečne za neprimeraný, preto toto pochybenie napravil tým, že zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. a sám vo veci rozhodol.

Pri ukladaní druhu trestu a jeho výšky krajský súd teda prihliadol na skutočnosť, že na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol v minulosti odsúdený, na jeho osobný život a skutočnosť, že skutku sa dopustil pod vplyvom zlej finančnej situácie ako i na to, že priznal spáchanie skutku, tento úprimne oľutoval, skutok nemal žiadne negatívne následky, keďže nedošlo k jeho dokonaniu, urobil na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa vyhlásenie o vine a v posledných troch rokoch od spáchania prejednávaneho skutku sa žiadnej protiprávnej činnosti ani menšej nebezpečnosti v podobe priestupku nedopustil. Na základe vyššie uvedeného krajský súd dospel k záveru, že obžalovanému postačí na jeho nápravu, aj vzhľadom na všeobecnú a individuálnu prevenciu, uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a uložením probačného dohľadu nad jeho spávaním počas skúšobnej doby, za súčasného uloženia povinnosti spočívajúcej v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, keďže skutok spáchal pre nedostatok financií z dôvodu, že nebol zamestnaný.

Za daných okolností takto vymeraný trest zodpovedá požiadavke primeranosti aj proporcionálnosti trestu. Krajský súd teda zohľadniac všetky vyššie uvedené okolnosti spočívajúce v osobných pomeroch obžalovaného, ako i ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, nepovažoval uloženie nepodmienečného trestu obžalovanému za nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu.

Súčasne z dôvodu, že bol obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody ako podmienený trest, nezistil krajský súd žiadne dôvody na aplikáciu zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr. zák., spočívajúce v tom, že by trest uložený obžalovanému v rámci zákonnej trestnej sadzby bol pre neho neprimerane prísny a že by na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačoval trest kratšieho trvania.

Odvolací súd teda podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a následne sám rozhodol vo veci, keďže boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému, na rozdiel od súdu I. stupňa, uložil trest odňatia slobody v

trvaní 3 roky s podmínečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a s probačným dohľadom nad jeho správaním počas skúšobnej doby spolu s uložením vyššie citovanej povinnosti, ktorý považoval vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti za dostatočný z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie, čím čiastočne vyhovel odvolaniu obžalovaného.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku súdu I. stupňa zostali nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.